

Glas

Glasilo SZDL za Gorenjsko

Gorenjske

Izdača: Gorenjski tisk / Urednik: Uredniški odbor / Odgovorni urednik: Slavko Beznik Telef. uredništva 475 — uprave 475 Tekoči račun pri Komunalni banki Kranj št. 61-KB-1-Z-125 / Izdaja v ponedeljek in petek / Naročnina: letna 600, pollet. 300, mesečna 50 din.

KRANJ, 31. AVGUSTA 1956
LETNO IX. — ST. 69
DIN 10.—

Skupščina Okrajnega zavoda za socialno zavarovanje

Za zmanjšanje deficitov

Povprečje na enega zavarovanca približno za 300 din nad republiškim - Letos 63.538 več ambulantnih pregledov

Na ponedeljkovi skupščini Okrajnega zavoda za socialno zavarovanje v Kranju so razpravljali o posebni stopnji prispevka za zdravstveno zavarovanje in med drugim sprejeli odlok o sistematizaciji delovnih mest ter pregledali polletno bilanco za l. 1956.

Iz poročil je bilo razvidno, da je bilo v istem razdobju letos 63.538 ambulantnih pregledov več kot lani, med-

tem ko so bili stroški za 933.000 dinarjev letos nižji. Po podatkih so bili letošnji polletni dohodki doseženi s 47% (755.000 planirani, 374.000 dejanski dohodki), izdatki pa 46% (746.000 planirani, 345.000 dejanski). Ker v prvem polletju bolniki še niso toliko odhajali v zdravilišča, so bili letošnji izdatki v te namene za 4.617.000 din manjši kot lani.

Na skupščini so sprejeli tudi sklep, da se določi posebna stopnja prispevka za zdravstveno zavarovanje posameznim gospodarskim organizacijam, ki imajo zaposlenih 50 in več delavcev. Prav tako so določili tudi najmanjši povprečni znesek zdravstvenega zavarovanja za enega zavarovanca — 3.698 dinarjev, najmanjši odstotek izostankov od dela pa 4%; določili so tudi najmanjši odmik od povprečnih izdatkov zdravstvenega zavarovanja za

enega zavarovanca, posebna stopnja prispevka za zdravstveno zavarovanje za to najmanjšo razliko pa bo znašala 4%.

Za najmanjši odmik od povprečnih izostankov z dela zaradi bolezni in poškodb se določi stopnja 0,40%, posebna stopnja za ta odmik pa se zviša na 4%.

Treba bo predvsem gledati, da se zna povprečje za enega zavarovanca,

saj je le-ta v našem okraju približno

za 300 din nad republiškim povprečjem.

Cesta Kamnik-Mengeš asfaltirana

Pretekli teden so bila končana dela pri asfaltiranju ceste Duplica-Mengeš. Delo je bilo opravljeno solidno z najmodernejsimi stoji, tako da je ta del ceste zdaj najboljši. Cestišče so asfaltirali samo do mosta čez Pšato in bo za sedaj le nekaj mengeških hiš uživalo dobre moderne ceste brez prahu in blata. Skozi Mengeš cesta še ni uravnana, ker cestna uprava ne more prej položiti asfaltnega tlaka, dokler mengeška občina ne uredi vodovodne napeljave in kanalizacije. Cementne cevi imajo sicer že pripravljene, toda to ni dovolj. Nobene ovire pa ni, da ne bi cestna uprava nadaljevala z deli pri uravnavi in asfaltiranju ceste od Trzina do Mengše, ki je v zelo slabem stanju. Upamo, da na to ne bo treba dolgo čakati, saj je gradbeni material iz kamnoloma v Trzinu takoj pri roki, za gramož pa so na razpolago celo nasipi od izkopa Pšate.

Z.

Tudi v Gorjah pri Bledu so praznovali

Preteklo nedeljo so tudi prebivalci Gorj pri Bledu praznovali svoj krajinski praznik. V spomin na upor proti okupatorju, prve partizanske akcije in ustrelitev petih talcev v Gorjih, so že pred leti sklenili proslavljati 28. avgust kot svoj praznik. Tako so se Gorjani tudi letos dostenjno oddolžili številnim žrtvam in spominom na prehodeno pot s primo komemoracijo in drugimi prireditvami.

V nedeljo popoldne so imeli politično zborovanje s kulturno prireditvijo, na kateri so nastopali domači telovadci, folklorna skupina z Bleda in drugi.

Razen v »Planiki« in »Iskri« v Kraju, so tudi v jeseniški železarni začeli uvajati PIV metodo, kar pomeni praktično izobraževanje vodilnih oseb v tovarni. Imeli so že 19 enotenskih tečajev, katere je absolviralo nad 150 vodilnih uslužencev. V kratkem pa bodo začeli tudi s sestanki, katerih namen je utrjevati in izpopolnjevali znanje, pridobljeno na omenjenih tečajih. Sestanke bodo imeli toliko časa, dokler ne bo celoten kolektiv jeseniške Železarne osvojil to novo metodo.

Večina udeležencev je izredno zadovoljna z ročnostjo nove metode. Boris Bem, glavni delovodja odpreme v predelovalnih obratih, je ob zaključku tečaja napisal: »Ko sem prišel, sem imel slabe občutke. Po prvih urah pa sem spoznal, da je ta metoda dobra.

Zadnji čas je, da smo jo uvedli, ker so se končali, so pokazali potrebo po daje pravilen odnos do človeka.« Takih in podobnih izjav bi lahko navedli še več. Vsak udeležencev tečaja zapiše, ob zaključku, svoje mnenje.

Ceprav je ta metoda nova stvar, je la Jesenica dobila že kar precej pristašev, seveda pa so med kolektivom tudi ljudje, ki misljijo, da že dovolj znajo. Pa nič zato. Razvoj gre naprej. V jeseniški železarni so začeli proučevati program, ki je namenjen sposobnostim poučevanja. Ta metoda danes že omogoča, da si lahko ves vodilni kader, razen svojega strokovnega znanja, razvije in pridobi tudi sposobnost, kako voditi človeka, kako izboljšati odnose med ljudmi, kako pristopati in razumeti svoje osebje, skratka, kako naj občuje z ljudmi vodilna oseba v projektu.

PIV metoda pa ne uči samo, kako pristopati k človeku, temveč tudi, kako naučiti človeka v čim krajšem času delati, da bo njegovo delo kvalitetno, varno in lažje. Posebno varnost pri delu, pomeni za jeseniško Železarno, kljubeno vprašanje. Z uveljavljanjem te metode pa bodo lahko znižali tudi število nezgod na minimum. Tečaji, ki

Beležka

Klanjam se — Samo plačajte!

Pravijo, da je v Bunkeru na Bledu lepo in prijetno. Enkrat si velja tudi to pogledati. — Na videz je bilo res vse v najlepšem redu, je pravega razpoloženja ni bilo.

Violinist se ni mogel ločiti od starih gostov tam pri sprednjem mizi. »Samo naročajte, vse vam lahko zaigram.« Pohvalo zasluži, dobro je igral. Toda — marsikoga se je polotila zaspanost — vsi pa nismo istih želja. Sem in tja je godba zaigrala kak valček ali polko, potem pa — spet po želji. Gostje so postali pozorni na one štiri. Seveda — inozemci — Nemci. Violinist je bržas pričakoval tlačake, morda celo devize. Kaj mu mar ostali gostje!

Kmalu so oni oboževanci odšli. Nasmejani obraz violinista je kazal, da je bilo piacič dobro. Ni vedel, kako bi se čim bolj vlijudno poslovil ci njih. Za stiskanjem rok, prisluženimi nasmeški, pokloni, ki niso bili prav nič na mestu, se... »Danke vielmals! Aufwiedersehen, kommen sie bald wieder!«

Potem pa... »Se zadnji ples in nasvidenje jutri zvečer. To je bil večer le za tiste štiri, ki so se posebej plačali glasbo. Razumem, da zaigrajo po želji ti štiri komade, nepravilno pa se mi zdi eno družbo zabavati ves večer.

Ne vem, morda smo načeli na izreden primer, verjetno pa tak primeri niso tako redki.

Nas razgovor

Kako sem postal dobar strelec

Stane Košnik pripoveduje

Ko so vsa Gorenjska pripravila za proslavo 30-letnice slovenskega strelskega športa ne morem mimo tega, da se ne bi pogovoril s človekom, kot je Stane Košnik, ki je edini ostal zvest strelskemu športu vseh 30 let.

Staneta sem pred dnevi obiskal v tovarni »Sava« v Kranju, kjer je zaposlen. Ob mojem prihodu je imel polno roke dela, tako da me skoro ni opazil, ko sem stopil v njegovo pisarno. Po moji krajši razlagi, zakaj sem prišel, sem kaj hitro spoznal, da Staneta o sebi ne govoril rad, zato sem ga začel nadlegovati kar z vprašanjem.

— Ste vi po rodu Kranjčan?

— Kranjčan pravzaprav nisem, živim pa v Kranju že 40 let. S starši sem prišel v Kranj še kot otrok leta 1915. Ko je Italija stopila v vojno, smo se morali izseliti iz Gorice, kjer smo živelji. V Kranju se je presekila vsa družina. Oče je bil profesor. Zaradi gmotnih razmer v družini sem moral šolanje prekiniti v 6. razredu gimnazije. Nastopil sem službo v Kranju kot bančni uradnik.

— Kdaj ste se pričeli ukvarjati s strelskim športom? — sem ga rado vedeno vprašal.

— Puško sem vzljubil še kot otrok. Leseno sem kasneje zamenjal za pravo vojaško.

— Znano mi je, da ste bili ustanovni član prve strelske družine na Gorenjskem. Ali bi mi lahko povedali, kako ste družino ustanovili?

— V tem času je imel Kranj samo eno kavarno. Ob večernih urah smo se Kranjčani ponavadi zbirali v njej. Tam smo se spoznali tudi z Jožetom Pehercem, ki nas je ob pripovedovanju o strelijanju tako navdušil za to vrsto športa, da smo bili fantje kar

STANE KOŠNIK

Ijem Hinkom Ločniškarjem. Aktivni in zaslužni pa so bili tudi drugi. Res je tudi to, da sva bila z Ločniškarjem dostikrat sama na strelišču ter tek-

movala in tudi odborovo seje sva sama imela.

— Ali bi mi lahko povedali, kako sto postali tako dober strelec?

— Te lahko postane vsakdo. Seveda mora imeti dobro oko, mora biti vztrajan, potrebljiv in hladnokrvan in ne sme zanemarjati tudi strelskeh vaj. Slednje je meni največ omogočilo, da sem dosegel dobre rezultate na vseh tekmovanjih, ki smo jih organizirali kranjski strelec ali drugod.

— Verjetno ste si s svojimi uspehi priborili precej odlikovanj?

— Na tekmovanjih sem si nabral toliko praktičnih nagrad, da jih ne bi mogel naštetiti. Nekaj jih je še doma, ostalo pa so mi otroci pogubili. Nekaj mi jih je pogubila tudi žena, Strelske medalje sem si priboril kar lepo število. (V šali mi je dejal, da bi jih bilo gotovo za dobro kupo, če bi zbral vse.) V letu 1936 in 1939 sem dobil najvišje strelske odlikovanje od Ministerstva narodne obrambe kot dober strelec in zaslужen strelski organizator. Okupator nam je onemogočil nadaljnje strelske udejstvovanje, — je nadaljeval.

— Ko se je po osvoboditvi obnovila strelska organizacija, sem se tudi jaz vključil in takoj pričel tekmovati z vojaško in zračno puško. Pred vojno z zračnimi puškami nismo streljali. Po vojni sem se oprilj tudi te puške in mi gre kar dobro. Nekdaj tudi strelske sodnike nismo imeli. V letosnjem letu pa sem tudi jaz napravil izpit za strelskega sodnika.

Stanet mi je vedel povedati še marsikaj zanimivega, tako da se je pogovor zavlekkel v pozne popoldanske ure.

R. Carman

Prehod plavža na Jesenicah

NAŠE PROSLAVE

Slavnostne akademije naj bodo spomin na junaško borbo
in odraz časa, v katerem živimo

V zadnjih letih je opaziti, da pri občinstvu pada zanimanje za prireditve ob prilikah raznih proslav. Z dobro agitacijo in pismenimi vabili (ki so precej draga) sem in tja še uspe pritegniti poslušalec, v nasprotnem primeru — odzivni ni. — Kaj je temu vzrok? Ali so postali delovni ljudje do praznikov brezbržni? — Ne! — je edini in pravilni odgovor.

Kdo je torej kriv, da so tudi dobre akademije slabo obiskane? Odgovor je samo eden: prireditelji! (Istega mnenja je tudi jesenski pisec članka »Kako praznjujemo« v »Glasu Gorenjske« z dne 10. avgusta t.l.).

Po letu 1945 so imele slavnostne akademije neki smisel, izvajanje je bilo kvalitetno, vsebina je imela svoj čar. Nasprotno temu pa so v zadnjih letih skoraj povsed (tudi v večjih krajih) proslave slabo pripravljene, vse je zmašeno na hitro roko, včasih celo v nekaj urah — kot bi ne vedeli, kdaj so v letu državni prazniki. Programi so večinoma stereotipni — nič novih prijemov.

IZVAJANJE NEDOŽIVETO

Izvajalci se pogostoma pripravljajo z neko naveličanjem (samo da zadostne tradiciji), recitatorji so nepripravljeni — pesmi po večini bero, isto tako tudi odlomke iz proze in še to slabo, izvajanje pa je z redkimi izjemami slabo, nedoživeto. Programi so v večini večini zbrani po kopitu »kdo že kaj zna« — zato ni nobene stilnosti; slavnostne akademije se klub dobri volji izrode. Resno se bojim, da utegnejo postati te akademije sčasoma slabši spestrí večeri.

IZJAVE NAŠIH BORCEV

Ob neki priliki smo o tem vprašanju delatrali, pa se oglasi neki pravoborec: »Zelo rad prisostvujem slavnostnim akademijam, pa po pravici: p.vem, da nisem na jasnom, kaj hočejo? — Praznjujemo Dan zmage in prepričani si, da boš v pesmih, prozi in glasbi doživel nekaj našega, nekaj, kar nas spominja na veselje in trpljenje našega naroda. Bore malo programa je takega; vse drugo je mešanica raznih pesmi, opernih in operetnih arij, ki nimajo z našo borbo ničesar skupnega.«

TE DNI PO SVETU

LONDONSKA KONFERENCA o susekem vprašanju se je končala veliko bolj mirno in trezno, kakor pa se je bila začela, v vzdihu, ki ni obetalet kdo ve kakšnega pomirjevalnega stališča zlasti s strani Velike Britanije in Francije.

Konec je bil tak, da so izvolili odber petih držav, ki bodo tolmačile stališče večine udeleženk londonske konference ne posredno egipotskemu predmetu Naserju, in sicer v Kairu.

Odgovor na predlog, ki so ga poslali s tem v zvezi Naserju, so pričakovali zahodni krog z izrednim zanimanjem. In ta odgovor je prispel. Vendar ni tako kakor so si ga morda nekateri želeli, marveč je izredno pomirjevalen. Naser je sprejel predlog o tem, da bi se razgovarjal z odborom petih, vendar brez kakršnih kolib obveznosti za eno ali drugo stran. — Ze same dejstvo, da je egipotski predsednik Naser privolil v razgovore dokazuje o skrajno vroči želji, da bi se problem Sueškega prekopa rešil zadovoljivo in na mirem način. Seveda pa predsednik Naser odklanja kot podlago za razgovore o susekem vprašanju Dullesov predlog in meni, da bi bilo treba najti realnejše osnove. Vsekakor lahko sodimo, da se je po zelo mučenem grmenju viliha ploha, za katero pa je precej upanja, da bo kmalu prenehala.

V ITALIJI vse kaže, da bo prišlo do tesnega zbljanja med socialistično in socialno-demokratsko stranko. V tem smislu je dal izjavlo že tudi vodja italijanske politične stranke PIETRO NENN. Po njegovi sodbi ne bo združitev obeh strank pomenila »senzacionalnega« razdora med socialistično stranko in Komunistično partijo Italije. Kajti Nenni je napovedal tri faze v združitvi socialističnih sil: zbljanje zaradi političnih borb v neposredni prihodnosti, priprava skupnega programa za volitve v letu 1958 in nazadnje ponovna združitev socialistične in socialno-demokratske stranke.

NA CIPRU je zopet »vroček. Ponovno so začela pokali puške in strojnici.

Gouverner Harding je dejal, da je bila pripadnik EOKA dana priloznost, da omogočijo pogoje za pomiritev na otoku, vendar pa da je le-ti niso izkoristili.

Britanski oblasti so ponovno uvelde represele na otoku. Omejile so sprodatno gibanje sedanjemu poglavaru pravoslavne cerkve na otoku Antimusu. Sedlo, da je bil v zvezi z pripadnikom EOKA.

MENJAVA PRIREDITELJEV

Vsi tarijajo: ni denarja, težko je dobiti izvajalce, nekateri bi sicer radi sodelovali, pa niso zaželeni, drugi pa spet brez »nagrade« še s prstom ne ganejo.

Z dobro voljo je moč marsikaj ustvariti. Denar za proslave mora biti in zdi se mi, da nekateri podcenjujejo prednost prireditve, če jih pripravijo domači izvajalci. Povabili Filharmonijo ali Radijski orkester je sicer lahko (to stane od 100 do 150 tisoč dinarjev), toda čemu tako visoki stroški? S tem pa nočem reči, da simfonija ni treba poslušati — nasprotno — povabilo je to, trdim le, da pri gostin ne pride v poštev problem denarja, ki ga za domača društva ni.

Dolžnost vsakega državljanja je, da na teh akademijah (če je povabljen) po svojih sposobnih sodeluje brezplač-

no, društvo pa naj bo za dobro pripravljeno akademijo primerno nagrajeno.

Pred nami je 20-letnica štrajka tekstilnih delavcev in dalje ustanovitev nove Jugoslavije — 29. novembar.

Pustimo star način proslav, dodajmo novih idej, tehnično jih pripravimo učinkovite, brez nepotrebnih odmorov in capljanja nastopajočih z odraženim oderom, vsebino prilagodimo ponenu praznika, pa bodo slavnostne akademije zanimive. Izvajalci naj res doživljajo tako, da bodo poslušalci čuti isto kot glasbenik, pesnik ali pisatelj, ki je delo napisal, pa bo publiku v naših dvoranah spet zaživel.

BENO DEZMAN

Op. ur.: Zanimivo bi bilo, če bi se k temi »Naše proslave« priglasili z novimi predlogi: tudi drugi — posebno iz vrst naših borcev.

O čem naj bi tudi razpravljali DS in UO tržiških podjetij

UREDNIŠTVO

in bralci

V Tržiču težijo za tem, da bi imeli kar najboljše prometne zveze z Ljubljano. Prav je to! Toda brez dvoma bi morali tudi pomisliti na vse tiste delavce in delavce, ki prihajajo dnevno na delo v Tržič iz bližnje in dalj-

Zakaj je jeseniški letni kino zaprt?

Letni kino na vrtu Delavskega doma na Jesenicah v letošnji sezoni opravlja Kinematografsko podjetje Jesenice. Podjetje si je tudi preko zime izposodilo kinoprojektor, ki je last Svobode, in ga uporablja na Koroski Belli. Upravni odbor Svobode »Toneta Cufarja« na Jesenicah je postal kinematografskemu podjetju račun za plačilo najemnine za projektor 5000 dinarjev mesečno. Delavski svet je pristal na plačilo za odtegaj za popravilo na kinoprojektoru in zvočniku ter sklenil, da s 1. 8. 1958 prekine predvajanje filmov v Letnem kinu.

All je prav, da je podjetje prenehalo s predvajanjem filmov kar sredi sezone? Verjetno je pričakovalo brezplačno uporabo projektorja, kar tuči vrt z opremo ter električno razsvetljavo. DPD Svoboda »Toneta Cufarja« bi opravljala letni kino sama, če bi ji kino-podjetje povedalo, da samo nima interesa. Najemnina okrog 500 dinarjev za enkratno predstavo — za kinoprojektor, vrt z opremo ter električno razsvetljavo prav gotovo ni pretirana.

Torej jo vzrok tišine na vrtu Delavskega doma Kino podjetje in ne Svoboda z Jesenic.

L. B.

nje okolice, neoziraje se na to, kakšno je vreme.

V Tržič se vozijo delavci iz Kovjana, Loke, Hudega, Zvirč, Pogore, Višoča, Padič, Leš, Palovč; nadalje iz Križ, Retenj, Šebenj, Ziganj, vasi, Seničnega, Veternegra; pa tudi iz Podljubelja, Doline, Loma in še nekatere bolj oddaljenih naselij.

Največ delavcev, ki prihajajo iz teh krajev na delo v Tržič, jih je zapošljenih v Bombažni predilnici in tkalnici, tovarni obutve »Peko«, tovarni usnja »Runo«, Tovarni finega pohištva in v lesno-industrijskem podjetju.

Medtem ko lahko le tisti, ki stanujejo v Dupljah, Podbrezjah in Ziganjih vasi, prihajajo v Tržič z vlakom, morajo vsi ostali uporabljati kolesa. Toda vožnja s kolesi je zlasti v slabem vremenu močno otežkočena, pozimi pa celo nemogoča.

All se ne bi dalo rešiti tega vprašanja z razumevanjem omenjenih podjetij, ki naj bi s pomočjo Občinskega ljudskega odbora in tudi ostalih, kučila dva ali tri avtobuse, ki bi prevezeli vožnjo v vse smeri, ne oziraje se na to, iz katerih krajev imajo posamezne tovarne največ delavcev.

Zgled skrb in razumevanja za de-

Male asanacije
v Kamniku

Preskrba prebivalstva z zdravo pitno vodo je v kmečkih in gorskih predelih kamniške občine razmeroma še vedno slaba. Občinski odbor društva Rdečega kriza je imel v načrtu mnogo malih asanacij v vasi, zlasti v predelih Tuhijske doline, pa jih zaradi pomaganja sredstev ni mogel izvršiti. V Palovčah je pod šolo studenc, kamor se steka deževnica s kolovoza, otroci pa pijejo to vodo. Z majhno količino cementa bi lahko zagotovili solarijem zdravo pitno vodo, kar pa najbrž letos še ne bo izvedljivo.

—

LJUDJE IN DOGODKI

Pred obiskom uglednega gosta

Dr. Sukarno - indonezijski premier obiše Jugoslavijo

Aktivna koegsistencia danes v sestu ni več tuj problem. No le da se je uveljavila kot oblika sotizje med narodi, ki je možno tudi neglede na družbeno-politično ureditev posameznih držav, marveč je postala v očeh trezno in svobodoljubno mlečni ljudi nujnost današnjega časa.

Zelo pomembno vlogo pri tem imajo prav državni obiski, ki z razgovori na »najvišji ravni« velikokrat priporomorejo k rešitvi problemov, ki bi jih sicer dolgotrajno reševali po diplomatskih kanalih.

V septembetu bomo v Jugoslaviji ponovno pozdravili enega izmed visokih gostov iz daljnje azijske dežele, predsednika republike Indonezije dr. Sukarne, ki se prav te dni mudri na uradnem obisku tudi v Sovjetski zvezzi.

Ko se je predsednik republike Tito mudil lansko leto pozimi v Indiji in Burmi, je bil povabljen tudi na uradni obisk v Indonezijo, vendar se povabilu zaradi pomaganja časa takrat ni mogel odzvat.

Dr. Sukarno prihaja v Jugoslavijo na uradni sedemdesetnici obisk, kjer se bo spoinal s predsednikom Titom in ostalimi visokimi jugoslovanskimi vođami. Prav nobenega dvoma ni, da bosta državnika izmenjala misli in

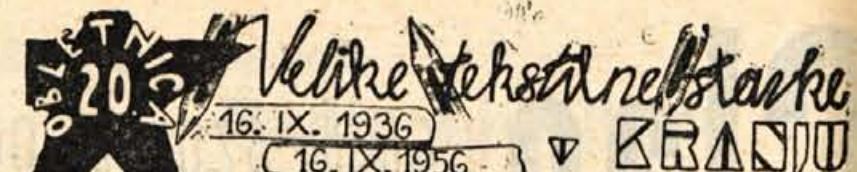
poglede na splošni mednarodni položaj. Razpravljala bosta bržkone tudi o vprašanjih, ki zanimajo obe deželi.

Dosedanje izkušnje po državniških obiskih kažejo, da so se odnos med državami po osebnih stikih v marsičem izboljšali in tudi poglibili.

Indonezija ima danes v svetu prav gotovo nemajno vlogo. V svoji težnji za neodvisnost in svobodo (del države je sicer še vedno pod tujo oblastjo), je prav naši državi zelo blizu. Indonezija ima velik ugled tudi med državami Azije in Afrike, saj je ena izmed podpisnic načela, sprejetih na Bandunški konferenci.

Ta osemdeset milijonska država, ki si je vstajo leta 1945 priborila neodvisnost, katero so tudi Nizozemci leta 1949 priznali na vsem ozemlju, razen na Novi Gvineji, teži za popolno samostojnost in neodvisnost. In ta njena težnja je v današnjem mednarodnem položaju povsem razumljiva.

Indonezija si prizadeva upostaviti in zgraditi napreden družbeni sistem, ki naj omogoči ljudstvu kar največjo blaginjo. Se bolj kot vse drugo pa si Indonezija prizadeva za ohranitev miru v svetu in za sporazumevanje med narodi. — Prav na tej podlagi bo lahko dr. Sukarno, ob obisku v naši

Velike tekstilne stavke 16. IX. 1936

16. IX. 1956

Uspešne priprave po vsej Sloveniji

Kako veliko je zanimanje ljudi za lektiva. Kaže torej, da se bo na proslavi v Kranju zbral več ljudi, kot je predvideval pripravilni odbor.

Na proslavo v Kranju bo vozilo, po dosedanjih podatkih in objavah sodeč, 6 posebnih vlakov, razen tega pa bo mnogo udeležencev prišlo z avtobusi in kamioni. Vse lastnike kamionov opozarjam, da so prošnje za uporabo kamiona za osebni promet prosti tako državnih kot občinskih tak.

Po dosedanjih prijavah se bo slovesnosti v Kranju udeležilo na 30.000 delovnih ljudi samo z Gorenjske. Iz kranjske občine predvidevajo, da bo na proslavi 15.000 ljudi, z Jesenic 5000, Radovljice 2000, Loke 2000, Tržiča 2000. Na proslavo bodo prišli tudi delavci iz drugih krajev Slovenije. Iz Ljubljane se je doslej prijavilo za proslavo okoli 5000 ljudi, iz Maribora nad 2000, iz Celja 1000, iz Trbovlja 1000 itd.

Proslava 20. obletnice Velike tekstilne stavke v Kranju bo res množičen shod vseh delovnih ljudi iz Slovenije. S svojo udeležbo bo vsakdo pokazal, da ceni revolucionarne boje delavskoga razreda v preteklosti in razume vse tisto, kar je delovnemu človeku dala zmagovalna revolucija.

Aco

MOJSTRSKA SOLA NA JESENICAH

razpisuje

vpis v metalurški in kovinarski oddelki tri letne Mojstrske šole.

Pravico do vpisa v Mojstrsko šolo na Jesenicah imajo tisti, ki so delali najmanj tri leta kot kvalificirani delavci ali obrtni pomočniki in so odslužili vojaški rok.

Prošnje, kolkovane z državnim kolekom za 30 din in občinskim kolekom za 20 din je poslati takoj na Mojstrsko šolo na Jesenicah.

Prošnji je treba priložiti:

1. Spričevalo o kvalifikaciji,
2. Potrdilo o najmanj 3-letni zaposlitvi,
3. Kratek življensjepis.

Tisti, ki uspešno končajo Mojstrsko šolo, dobijo spričevalo o zaključnem izpitu, ki daje kvalifikacijo industrijskega odnosno obrtnega mojstra.

Podrobnejša pojasnila daje Mojstrska šola na Jesenicah.

TEHNIČNA SREDNJA SOLA LJUBLJANA

GORENJSKI ZADRУZNIK

Vsak napredni kmetovalec bo dal svojo zemljo kemično analizirati

Analiza zemlje - važen činitelj za pravilno gnojenje

Zemlja, ki jo mi danes obdelujemo, je nastala skozi dolga tisočletja iz kamnen, ki so se počasi razkrajale pod mnogimi vplivi. Zaradi segrevanja in ohlajevanja njenih sestavnih delov in delovanja vode, so se te kamenine počasi krušile in tako je nastajala zdrobljena plast zemeljske površine.

Ko so se pozneje pojavili še živi organizmi, se je ta proces razkravanja še pospešil. Tvorila se je plast zemlje; deloma iz kamenin, deloma pa iz odmirlih živali in rastlin. Po dolgih obdobjih je nastala zemlja takšna, kakršno danes človek obdeluje. Tako je nastala zemlja na strmljih predelih. Pri nas v dolinah pa je nastala tako, da je voda nanašala iz višjih leg drobne delce, ki so se v dolini usedali. Take zemlje so bogate, če so dovolj globoke.

Zemlja pa se še danes nenehno spreminja. Hranljive snovi se izpirajo v nižje sloje, kjer jih rastline ne morejo več dosegati s koreninami; mnogo rastlinske hrane pa človek vsaka leto odvzame s pridelki. Tako se zemlja iz leta v leto siromaši. Da pa ne bi hektarski donosi stalno pojemanji, je treba zemlji vrniti tisto, kar smo ji s pridelki odvezeli. Nekaj rastlinske hrane dajemo že s hlevskim gnojem, vendar je to nezadostno in se moramo poslužiti še dovoljnega gnojenja z umetnimi gnoforami.

Vse rastline niso enako zahtevne po hranilnih snoveh. Ena potrebujejo več fosfora, druge več kalija ali dušika.

Razen tega se mora priložiti še vprašalna pola, ki naj bo točno izpolnjena. Vprašalne pole se dobijo pri kmetijskih zadružnah.

Tako opredeljen vzorec potem pošljite na zadružno zvezo ali pa v kmetijsko zadružno, da potem ona pošlje več vzorcev skupaj na OZZ Kranj.

Kdaj naj se jemljijo vzorci zemlje?

Najbolje in edino pravilno je, da se vzame vzorec po živeti oziroma po košnji. Torej je sedaj pravi čas, da se vzamejo vzorci povsod tam, kjer nam zemlja ne rodi in ne vemo, kaj ji manjka.

Cesto zemlji primanjkuje apna. Take zemlje ne moremo izboljšati drugače, kot da jo damo v kemično preiskavo in potem na podlagi kemične preiskave ugotovimo, koliko je treba

Kolikor važnosti je to, da spoznamo, v kakšnem stanju je zemlja, nam kažejo dosedanji rezultati analiziranih vzorcev. Pokazalo se je namreč, da v večini primerov še vedno primanjkuje

fosfora, dočim kalija manj. Mnogo je primerov, da je enega hranila dosti v zemlji, drugega, kot je ponavadi fosfor, pa skoraj ni. To nam potem pove, da moramo močnejše gnojiti s tistim umetnim gnojilom, ki ga v zemlji res primanjkuje. To pa lahko ugotovimo edino na ta način, da damo zemljo v analizo. Zato se poslužujte in pošljajte vzorce zemlje, ker vam bo tudi to pripomoglo k zboljšanju hektarskih pridelkov.

Rn

V zadnjih dneh se živila z višinski pašnikov umika v nižino

Potrjevanje semenskega žita in krompirja je končano

V teh dneh so v kranjskem okraju dokončale svoje delo komisije za potrjevanje posevkov. Največ je bilo potrjenega krompirja. Kmetje danes že poznavajo vrednost potrjevanja. Vse bolj in bolj zahteva trg blago določene kakovosti, ki pa imata drugi strani spet več vrednost za kmeta, ki to seme pridelava. Naravno je, da mora vložiti v to več truda.

Potrjevanje nudi kupcu jamstvo, da so lastnosti semena res takšne, kakršno si tudi kupec želi. Potrjevanje traja namreč prav skozi vso dobo rasti, ki jih na samem semenu ne moremo ugotoviti ampak le na posevku. Potrjevanje jamči za sortno pristnost, za sortno čistoto, za nepristnost vseh tistih bolezni, ki jih prenaša seme. Enako naj potrjevanje zagotovi, da je vsaj semenskim podjetjem.

Ceste zemlji primanjkuje apna. Take zemlje ne moremo izboljšati drugače, kot da jo damo v kemično preiskavo in potem na podlagi kemične preiskave ugotovimo, koliko je treba

šen pridelek daje, kakšne zahteve ima do zemlje in gnojenja, kakšna je praktična uporabljivost za gospodinjske ali industrijske namene.

Zato pristnost sorte določamo prav na posevku — njivi. Primesi drugih sort, n. pr. ovsa smrekarje v sabljarju, se laže ugotovi kot pristnost druge sorte. Osnovna zahteve je vedno tudi izenačenosť vseh kvalitet semena.

Na vse to so priznanci gledali tudi v letosnjem letu. Znano je, da so zahteve za semensko blago iz leta v leto strožje. Zato so pridelovalci marsikje tudi godrnjali, vendar povsod neupravičeno, saj se prav tisti, ki godrnajo, nočejo držati pogodb, ki jo imajo s semenskim podjetjem. Ce zlasti letos vsi radi prodajo svoj krompir kot semenski, je prav, da priznajo, da so premje, ki jih dobe na račun semenske kvalitete, nagrada za vloženo delo, ne pa špekulantski zaslužek. Interesentov za pogodbeno razmnoževanje semena je iz leta v leto več, saj se seme lahko in dobro proda, zato bodo odpadli tisti, ki z različnimi izgovori pregovarjajo semenarje in priznalcem, če jim ti izločijo posevke. Kontrola semena kaže vsako leto prav na tiste pridelovalce semena, ki niso vredni svojega prvega ali drugega razreda.

Druži pa kaj več o rezultatih potrjevanja, o najboljših pridelovalcih in o semenu, ki ga imamo na razpolago.

Ing. M. G.

JUGOSLAVIJA IN ZDA STA SE SPORAZUMELI O UPORABI DENARNIH SREDSTEV ZA DVIG KMETIJSTVA

Vladi Jugoslavije in ZDA sta objavili sporazum o uporabi 2.030.900.000 dinarjev (6.800.000 dolarjev) iz kontraktne fonde za dvig kmetijstva v naši državi. Denar bo uporabljen za gradnjo dveh velikih hidroelektrarn v Beogradu in Zagrebu, za moderno mlekarino v Zemunu in za dva projekta, ki bosta služila za dvig kmetijske proizvodnje.

Kontrapartitni znesek izhaja iz dolarske pomoči, ki so jo ZDA dale Jugoslaviji v letu 1952/53 in 1953/54.

gost, temveč je zavestna in temelj zlasti na spoštovanju vojaških starešin.

Hudo pa je z jezikom. Fantje so doma največ iz kmečkih okolišev kranjskega okraja in srbohrvaščine ne znajo. Ena tretjina je takih med nimi, ki razumejo še, odgovore pa »stilizirajo« v »jugoslovenščino«, krepko pobaranji z našim gorenjskim narečjem.

Pozna se tudi, da vsi ne zasledujejo dnevnega časopisa. Tako se jo znašlo vodstvo tabora pred veliko odgovornostjo, da v kratkem času razgrne pred obvezniki velikanski napredek naše dežele v industrializaciji in elektrifikaciji in v ustvarjanju pogojev za boljše življenje sploh, da jih seznam z naporji našega vodstva za utrditev miru v svetu in s celotnim dogajanjem doma in po svetu.

SPLOŠNO ZADOVOLJSTVO

Sicer pa so s potekom tabora vsi zadovoljni. Zelo jim je všeč, da ima njihova kantina tako malo prometa. »To je za nas dokaz, da je hrana dobra in da je dovolj,« je pripomnil ekonom tov. Oblak, ki je prav tedaj vstopil. Komandant je prepričan, da bodo obvezniki III. letnika dobro opravili izpit, ki jih čakajo ob zaključku. Tudi mi se pridružujemo temu njegovemu prepričanju, kandidatim pa želimo mnogo uspehov!

J. S.

Tedenski gospodarski komentar

Zbirna skladnička kmetijskih pridelkov

S prenosom odkupa na kmetijske zadruge je prišlo tudi do problema vskladničenja blaga. Dogajalo se je namreč, da pogosto pošiljke ni bilo mogoče kompletično le s prizvodili, ki so bili trenutno na skladnišču. Pogosto se tudi dogaja, da odkupljena količina blaga ne ustreza niti po količini niti po kvaliteti. Zavojlo tega smatrajo, da je treba v posameznih centrih osnovati zbirna skladnička, tako imenovana zbirališča blaga. Naloge teh zbirnih skladnišč naj bi bila v vskladničenju blaga, kompletičiranju pošiljk in v mrežnih predelavah in dodelavi kmetijskih prizvodov.

Vprašanje je, kakšen delokrog bodo imela takšna zbirna skladnička? — Dosedanjši še veljavni predpisi so bili izdani še v času, ko je bil celeten odkup usmerjen preko odkupnih podjetij odsotn, zategadelj je razumljivo, da so ti predpisi temu položaju tudi ustreznali. Medtem pa imajo danes posamezni ljudski odbori različna gledališča na funkcije teh novih skladnišč.

V glavnem obstajata dve gledališči o vlogi teh skladnišč: prvo, da se v njih izvršujejo le skladnično-tehnične operacije in drugo, da se v njih opravlja tudi nekatere komercialne poslike.

V bodočem naj bi skladnišča ne obstajala le poleg odkupnih postaj kot dolej, temveč bi jih mogle podprtati tudi direkcije veletrgovinskih podjetij na ozemlju več občin, ali celo po vsej Jugoslaviji in to ne glede na še obstoječe odkupne postaje ali zadružne organizacije, ki se bavijo z odkupom.

Taka skladnička — tako je mišljeno — do celotne tehnične značajke in bi bila odvisna od veletrgovinskih podjetij, ki so jih bila osnovala.

Ce se poslova skladnišča postavi na tako osnovno, tedaj bi bilo moč pristopiti k ustvarjanju brez odobritve ljudske oblasti. Najvažnejši pogoj za njihovo delo bi bilo izpolnjevanje sanitarno-tehničnih predpisov. Tovrstna skladnička ne bi imela pravice niti do odkupovanja kmetijskih pridelkov, niti do sklepanja kakršnihkoli komercialnih poslov z zadrgami, posestvi in zasebniki.

Zagovorniki tega mišljenga smatrajo, da današnja organizacija odkupa kmetijskih pridelkov povsem odgovarja trenutnemu stanju. Kmetijske zadruge so prevzele celoten odkup in mimo tega tudi vse ostalo poslovanje okrog odkupnega blaga. To pomeni, da nosilcev odkupa ni treba podvajati.

Zvezde med prizvajalcem in kupecem blaga bo vzdrževalo podjetje s svojimi ljudmi, ki jih bo poslalo na teren ali pa bo v skladnišču zaposlen uslužbenec, ki bi mogel skleniti pogodbo samo na temelju posebnega pooblastila tudi za razen podjetja.

Po drugem mišljenu bi mogla opravljati skladnička tudi komercialne poslike. V tem primeru bi imela pravico za sklepanje kupo-prodajnih pogodb blaga tudi z zadrgami in podjetji socialističnega sektorja. Tu je prišlo do vprašanja, ali naj se trgovsko mreža v prometu s kmetijskimi pridelki nastanja v glavnem ali izključno na zadružno.

Smatrajo, da bi bile moč vsakodnevni stik z zadrgami in prizvajalcem blaga bolje vzdrževati z uslužbenec v zbirnem skladnišču, nego s pošiljanjem ljudi s sedeža podjetja, po telefonu ipd.

Obstoja pa še eno mišljeno, ki se v glavnem sklada s prvimi, t.j., da imajo skladnička bolj tehnični značaj. Le-ta bi mogla vzdrževati z zadrgami tudi komercialne zvezze. V tem primeru bi šef skladnička spremjal realizacijo pogodbe, ki jo je sklenilo njevo podjetje.

(JUGOPRES)

Dobro priznana njiva semenskega krompirja je ponos in zadovoljstvo vsakega pridelovalca

Drugi tabor obveznikov predvojaške vzgoje v Mojstrani

Dan je kratek

DEŽURNEGA!

Za železnični vratovi vojaškega taboretiča na Velikem bregu so je sprehajal stražar, mlad, zagoren fant, ki so mu skodrani lasje silili izpod titovke.

»Rad bi govoril s komandantom taboretiča!«

Poklical je prostega stražarja:

»Poišči dežurnega!«

Ko so ga našli, sem mu ponovil svojo željo. Vrnil se je hitro in mi odprl vrata. Tako nam se že rokoval s komandantom, ki mu je asistiral taboretični bolničar. Negotovo sem pogledal proti oknu, kjer je prav tedaj veter napenjal sile, da bi odtrgal lepenko, nadomestilo za šipo.

PREPROSTO, A HIGIENICNO

»Usoda teh barak je negotova, zato jih nihče ne popravlja,« mi je pojasnil komandant. Videl pa sem vseposod vzorno čistočo. Da za to še posebno skrbim, sem zvedel tudi pozneje v razgovoru z bolničarjem. Odeje izteparevajo zemljo vsako jutro in umivanju je odmerjen dobršen čas. Osebna higiena je sestavni del pouka.

ČAS HITRO MINE

Ceprav vstanejo že ob 5. uri in gredo spati ob 21. uri, loj, da dnevni red tako pester, da nikomur ne ostaja časa. Do 7. ure, ko odidejo na sedemnajsto vsakodnevno vežbanje, morajo obvezniki opraviti jutranje telovadbo, so umiti, zajtrkovati, se postrojiti in pozdraviti zastavo. Sledita dve urki kulturno-prosvetnega dela ter ena ura, ki jo posvečena čitanju časopisov in poslušanju radijskih oddaj.

Po večerji je spet zbor, nato spuščanje zastave, ob 21. uri pa zasluženi počitek.

TELO SE KREPI

Pa ne samo pri vežbanju, ki trajata sedem ur. Tu pač delajo vse, kar mora znati bodoči vojak JLA. Tudi streljajo. Komandant se je skromno povuhall, da »odlično«. Mislim na prsti čas po kosilu. Fantje tedaj igrajo košarko, nogomet, rugby, preizkušajo svojo fizično moč z boksarskimi rokavicami in malim rokometom, umsko dežurni po »krugue«.

»Za kino-zbor!«

Gledat so šli Razvojena srca, presresljivo zgodbo Ivana Pirečnika. Pred kratkim pa so gledali fantastični film Vojna svetov, ki pa je po mnenju komandanta njihovo fantazijo le malo prehudo razburil.

NAPREDEK JE OCITEN, PA TUDI TEŽAVE SO

V teh 14 dneh — so vsi udeleženci vidno napredovali v disciplinah. Ne smemo pa pozabiti, da disciplina v naši armadi ni neka formalistična to-

ZNANJE NARASCA

Namen tabora ni le uraditi poznavanje vojaških veščin; nasprotno ves-

Znana slovenska umetnica, Karla Bulovec - Mrak, ki je bila rojena na Bledu in je lani praznovala svojo šestdesetletnico, razstavljiva tokrat prvič v svoji ožji domovini. Od 18. avgusta dalje so bila njena monumentalna dela (24 rib in 2 kipa) razstavljena v Radovljici, po 31. avgustu pa bodo prenešena v Kranj.

Izbrana dela pripadajo časovnemu razponu med leti 1923 ter 1956 in pri-

**KARLA BULOVEC — MRAK:
SAHIST**

kazujejo neke vrste ožjo retrospektivo ustvarjanja te naše, poleg Ivane Kočilice, gotovo najmarkantnejše umetnice. Portreti kulturnih delavcev (Finžgar, Murko, Skrbinšek, Mrak, Gelč Jontezova, Mihelič, Čargo, Cita Potokarjeva), »Alpinista Copeland«, »Punčka z lutko«, »Pionirka Barica«, »Gorenjka s pečo«, dve v smrtnih krilih spremenjeni mucki in končno evtlitice označujejo trojni pristop Karle Buloveče k obravnavanju vedno iste življenske biti, pa najs bi le-ta zajeta v formi človeka, živali ali rastline. Velikopotezni realizem, križan z impresionistično obdelavo površine (tako v risbah kot kipih) in subjektivnim pojmovanjem (ali predelovanjem) objektivnih danosti — to pa bi bila približna slogovna opredelitev za dela Karle Bulovec - Mrak. V risbah iz zadnjih let se pojavlja neke vrste nežnost, katere v prejšnjih »smoških« stvaritah umetnice ni bilo opaziti.

STEFAN ERZEN

Delo izobraževalno-umetniškega društva „Straža“ Olševk je vredno posnemanja

Le malokje je kulturna dejavnost tako razgibana kakor v Olševku. Vaščani so že pred vojno zgradili manjši prosvetni dom in tak je ostal vse do danes. Med vojno in več let po njej ni za dom nihče skrbel, tako da je

pričel razpadati. Ves čas pa so ga uporabljali tudi gasilci in kmetijski gospodarski odsek. Pravno lastništvo doma še danes ni urejeno, vendar so združeno pričel obnavljati dom, dvojno pa bodo tudi povečali. Prebivalci si želijo čimprej obnoviti razpadajoči dom, kjer bi se lahko v zimskem času razvila tudi odobjava in namizni tenis ter pričela delovati šahovska sekacija, za kar kažejo mladinci še posebno zanimanje in veselje.

Izobraževalno-umetniško društvo »Straža« je bilo ustanovljeno aprila 1949. leta in nosi ime po bližnjem hribu Straža za Olševkom, ki je v narodnoosvobodilni borbi nudil zavjetje partizanom. V društvu so vključeni 103 član, od teh 27 iz sosednjega naselja Hotemože. Podpornih članov je 40. 28 aktivnih članov deluje v dramski sekiji, 33 v pevski sekiji, 35 pa v pionirskem zboru. Društvo ima tudi svojo knjižnico. Od začetnih 148 knjig z 28 bralcil se je knjižnica pomnožila na 743 knjig. Bralcev je 92, med njimi 42 pionirjev.

Pevska sekija odraslih in pionirjev je uspešno nastopala na vseh proslavah ob državnih, kulturnih in krajevnih praznikih. Od ustanovitve do marca letos je najbolj uspešno delovala dramski skupina, ki je naštudirala razen pionirske igre še 25 del in nastopila z njimi doma in na gostovanjih 40 krat. Na repertoarju so se vrstila dela Bevka, Seliškarja, Cankarja, Klopčiča, Mire Pucove, Jurčiča, Ribičča, Milčinskega, Nušča, Kristine Brenkove ter v pretekli sezoni kmečka drama »Prevara« Lojzeta Standekerja, s katero so gostovali na 6 odrih. Letos je društvo dvakrat prisotilo na pomoci tudi bližnjima krajevnima odboroma Zvezne borcev in to za občinski praznik in Dan vstaje slovenskega naroda.

Od Izvršnega odbora Ljudske prosvete Slovenije je dramska skupina prejela za uspešno delo lepo priznanje ter denarno nagrado. Okrajni odbor Ljudske prosvete Kranj pa je nagradil s knjigami 3 najboljši igralce in to: Ivano Sajovic in Lojzko Hrast, obe iz Olševka, in Pepeta Pegama iz Hotemože. Društvo je organiziralo tudi več izobraževalnih tečajev, v letosnjem letu pa so imeli več zdravstvenih predavanj.

Carmen

Član sarajevske opere Franci Leskovšek, ki je začel pevsko kariero pri Prešernovem pevskem zboru v Kranju, je priredil v Kranju samostojen koncert. Na koncertu je pel veliko pesmi iz jugoslovanske in svetovne vokalne literature. Od Slovencev je bil zlasti zastopan mojster sašmospev Pavčič, ob svetovnih klasičnikov pa Verdi, Cajkovski in Chopin. Ob odlični spremembni pianista Engelmanu je pokazal Franci Leskovšek lepo pevsko kulturo. Ni še sicer na vrhu glasbene reproduktivne umetnosti, toda njegov dosedanj razvoj je pokazal, da ima lepe pogoje, da se temu vrhu

lahko približa. Ima sonoren, že dokaj izenačen, lepo barvan glas z velikim obsegom, ki ga stopnjuje do močne dinamične razgibanosti. Ker je pel skoraj vse pevske točke z notami, ni mogla priti sproščenost petja do polne veljave. To ga je tudi oviral, da v nekaterih pesmih ni bilo polne izrazne moči, čeprav smo slutili, da bi do te lahko prišel, če bi ta ovira odpadla.

V splošnem pa je bila njegova interpretacija na dostojni višini z močnim muzikalnim občutjem, zato so številni poslušalci pevca nagradili z bogatim aplavzom.

S.

Uspeli koncert baritonista Franca Leskovška

Član sarajevske opere Franci Leskovšek, ki je začel pevsko kariero pri Prešernovem pevskem zboru v Kranju, je priredil v Kranju samostojen koncert. Na koncertu je pel veliko pesmi iz jugoslovanske in svetovne vokalne literature. Od Slovencev je bil zlasti zastopan mojster sašmospev Pavčič, ob svetovnih klasičnikov pa Verdi, Cajkovski in Chopin. Ob odlični spremembni pianista Engelmanu je pokazal Franci Leskovšek lepo pevsko kulturo. Ni še sicer na vrhu glasbene reproduktivne umetnosti, toda njegov dosedanj razvoj je pokazal, da ima lepe pogoje, da se temu vrhu

V torek popoldan je bilo v Tržiču ponovno finalno srečanje najboljih šahovskih moštev delavske-prosvetnih društev z Gorenjske. Srečali sta se ekipo Tržičanov in Stražiščanov. Letošnje šah prvenstvo je na splošno pokazalo precejšen napredok v kvaliteti in množičnosti šaha na Gorenjskem, zlasti zanimivo pa je bilo odločilno srečanje. Ceprav so šahisti iz Stražišča zmagali z visokim rezultatom 5½ : 2½, sta bili moštri dokaj izenačeni.

Rezultati — Bavdek : Roblek remi, Fajon : Stefe remi, Bukovec : Štibell 1:0, Kavčič : Kos remi, Berčič II : Keršič 1:0, Zbilčič : Brezovšek 1:0, Djordjevič : Meglič 0:1, Janhar : Kotčevlar 1:0 (prvoimenovan so iz Stražišča).

Kot šahovski mošteni prvak Gorenjske je DPD »Svoboda« Stražišče prejela prehodni pokal.

Najsvetlejša favorika slovenskega plavanja je prišla v Kranj

Nove knjige

Bralec »Glasa Gorenjske« obveščamo, da je v založbi »Gorenjskega tiska« izšlo zanimivo delo Ivana Jana »Med gorenjskimi partizani«. V tej knjigi so zbrani vsi že objavljeni in neobjavljeni avtorjevi zapiski o partizanskih reportaž, vsekakor zanimivi in vrednih branja, ki jih je avtor kronološko uredil. Najboljši je tam, kjer je snov za reportaže doživljaj sam. Knjiga je bogata tudi po partizanskih dokumentarnih fotografijah.

M. K.

Knjigo lahko naročite v upravi »Glasa Gorenjske« - Kranj, Koroška 6. — Cena 500 din.

JOŽA VOVK: PESMI

Založba Cirilmelodijskega društva katoliških duhovnikov LRS v Ljubljani je pred dnevi izdala pesniško zbirko Joža Vovka — »Pesmi«. — Cena brošuri je 120 dinarjev.

Ameriški nacionalni balet v Jugoslaviji

V septembru bo Ameriški nacionalni balet na svoji turnaji po Evropi obiskal tudi Jugoslavijo. Prej je ta ansambel nastopal pod imenom »The Ballet Theatre«.

NORA KAYE in JOHN KRIZA

Ansambel, ki ga tvori 45 plesalcev, bo prispel v Zagreb 3. septembra; naslednji večer bo nastopal v Hrvatskem narodnem gledališču.

Najvidnejši član tega ansambla so: Eric Braun, Ruth Ann Loesun, Barbara Lloyd, Nora Kaye, Hugh Laing, Rosella Hightower, Lupe Serrano in Lucia Chase, ki je istočasno tudi direktorica ansambla.

V dnevu od 10. do 14. septembra bo ansambel nastopal v Narodnem gledališču v Beogradu.

Film na ozkem traku

Pri nas je mnogo vasi in celih področij, kjer prebivalci zavoljo pomanjkanja kinematografov nimajo prilike videti umetniških filmov. Naša podjetja, ki izdelujejo kino-projektorje, posvečajo zato več pozornosti izdelavi 16 mm projektorjev, ki so cenejši in zlasti za vasi prikladnejši.

Upoštevajoč to dejstvo, sta distribucijski podjetja »Croatia« iz Zagreba in »Kinema« iz Sarajeva začeli z distribucijo umetniških filmov domače in tujne proizvodnje na 16 mm traku.

Ta akcija jo od naših prebivalcev na podeželju toplo pozdravljena, kar kaže, da vzbuja film med podeželskimi obiskovalci precejšnje zanimanje.

»Croatia film« iz Zagreba opravlja tudi distribucijo »Filmskih novosti«, kopiranih na 16 mm traku. S predvajanjem filmskih novosti bodo naše vasi redno seznanjene z vsemi dogodki pri nas in v tujini.

L.

Prijatelji avto-moto športa, kliče vas 2. september ...

V počastitev 10-letnice Ljudske tehnike bo priredilo AMD Radovljica v nedeljo 2. septembra velike motociklistične dirke, 1. ocenjevalno vožnjo po Gorenjski.

Proga poteka v krogu Radovljica — Podnart — Naklo — Golnik — Tržič preko Jelenic — Mojstrane, Gorjaj in Bleda nazaj v Radovljico.

Dirk se bodo udeležili priznani motoristi iz vseh krajev Slovenije. Tako bo 1. ocenjevalna vožnja po Gorenjski množična preizkušnja sposobnosti in vzdržljivosti tekmovalcev, saj bodo morali presedati na svojih zelenih konjih povprečno 3 ure. Toda tekmovalna proga vodi skozi najlepše kraje Gorenjske in bo klub naporom nudila motoristom edinstveni užitek. Dirke bodo nekaka predpriprava tekmovalcev za alpski rally na Bledu, ki bo mednarodnega značaja.

Za prva 3 mesta v vsaki kategoriji so pripravljena zelo lepa darila.

.. S SODIŠČA ..

Zaradi kraje že drugič pred sodiščem

Prav gotovo je malokrat toliko prilik za krajo, kot jih je prav v Zeleni na Jesenicah. Zato tudi ni čudno, če varnostni organi često odkrije kakoge maloprednežne. Tako so pred nedavnim odkrili skupino 11 ljudi.

POŽIGALEC OBSOJEN

Pred kratkim smo poročali, da je v Šmarci pri Kamniku požar upeljal domačijo in napravil 1,200.000 din škodo. Preiskava je takoj ugotovila, da je ogenj podtaknil 22-letni gospodarjev nezakonski sin, ki je po požaru izginil. Čez dva dni se je sam javil na postaji Ljudske milice v Kamniku in priznal dejanje. Pred sodiščem se je zagovarjal, da je začgal iz maščevanja, ker mu oče ni hotel izročiti posetva. Sodišče je upoštevalo slabo vzgojo v rani mladosti ter mladostno nepremišljenost in ga obsodilo na tri leta in pol strogega zapora.

POZIRALEC ŽELEZA NE BO VEC NASTOPAL

Medicinski fenomen ali »čudo od človeka« kakor so ga občinstvu predstavljali lepaki, je pri zadnji predstavi v Kranjski gori spil več litrov žganja, zaradi česar ni bil več sposoben dokončati programa. Organi LM so ga zaradi nedostojnega vedenja in nasilja odpeljali v zapor, kjer je ostal do iztreznitve. Prepovedali so mu tudi nadaljnje priejanje atrakcijskih predstav na Gorenjskem.

Razen z žico, se je Vernig ukvarjal tudi s tujo valuto. Bil je že prej enkrat kaznovan in odpuščen iz tovarne, prav tako tudi njegov pomočnik Rožič. Prva kazna in odpust z dela pa ju ni izučila in kakor kaže, tudi delodajalcev ne. Kmalu sta prišla spet na svoje staro delovno mesto ali pa celo na boljšega. Rožiču je uspelo, preko poznanstva, dobiti svoje delovno mesto v Zeleni. Vernig pa je presleparil železničarje, ko se je izgovarjal, da je »sedej zaradi tihotapljenja tuje valute, da mu je železniška uprava na Jesenicah dala delovno mesto skladničnika.«

Si morete misliti boljše zadoščenje za obtoženca in ali bo tak način reševanja personalne politike v naših podjetjih, ker jih ni malo, ki delajo na podoben način, pomagajte pregnati to slabost pri članih kolektiva. Delodajalci, predvsem njihova personalna služba, bi morala biti bolj previdna v takih primerih. Ko že zaposlijo kaznovane ljudi, naj jih dajo na tako delovno mesto, kjer bo najmanj možnosti, da se okoriščajo s skupno lastnino.

OBJAVE • OGLASI

KINO - TE DNI BOMO GLEDALI

KINO »STORŽIČ« KRAJN

31. avgusta, ameriški barvni film »STREL CAKA« ob 18. in 20. uri.

1. septembra, ameriški barvni film »STREL CAKA« ob 18. in 20. uri in ameriški barvni film »SANT ANTONIO« in II. ameriški barvni film »PETER PAN«. Pričetek ob 19.30. ur.

2. septembra, ameriški film »TARZAN BRANI DŽUNGLO« ob 19.30. ur.

KINO »SVOBODA« STRAZISCE

1. septembra, ameriški barvni film »SANT ANTONIO« ob 20.30. ur.

2. septembra, ameriški barvni film »PETER PAN« ob 15. uri in ameriški barvni film »SANT ANTONIO« ob 17. in 19. ur.

KINO NAKLO

1. septembra, ameriški barvni film »PETER PAN« ob 20. ur.

2. septembra, ameriški barvni film »SANT ANTONIO« ob 10. ur in ameriški film »TARZAN BRANI DŽUNGLO« ob 14., 16. in 18. ur.

KINO »RADIO« JESENICE

31. avgusta, ameriški barvni film »LETNO GOSTOVANJE« ob 18. in 20. ur.

1. in 2. septembra, francoski barvni film »OPSESIJA«. Predstave: v soboto ob 18. in 20. ur; v nedeljo ob 18. in 20. ur, v primeru slabega vremena tudi ob 16. ur. Dopoldan ob 10.30. ur matineja mladinskega filma.

KINO »PLAVZ« JESENICE

31. avgusta, ameriški barvni film »NA DALJNEM SEVERU« ob 18. in 20. ur.

1. in 2. septembra francosko-italijanski film »TEREZA RAKEN«. Predstave: v soboto ob 18. in 20. ur; v nedeljo ob 18. in 20. ur, v primeru slabega vremena tudi ob 16. ur. Dopoldan ob 10.30. ur matineja mladinskega filma.

KINO KOROSKA BELA

1. in 2. septembra, francoski barvni film »OPSESIJA«, v soboto ob 19. ur in v nedeljo ob 17. in 19. ur.

KINO ZIROVNICA

1. septembra, ameriški film »STALAG 17« ob 20. ur.

2. septembra francoski barvni film »OPSESIJA« ob 17. in 20. ur.

KINO DOVJE MOJSTRANA

1. septembra, ameriški film »TRINAJSTO PISMOK« ob 20. ur.

2. septembra, ameriški film »STALAG 17« ob 18. in 20. ur.

KINO »SORA« ŠK. LOKA

Od 31. avgusta do 2. septembra, ameriški film »RAZBOJNIK«.

KINO RADOVLIČA

Od 31. avgusta do 2. septembra, ameriški film »ROBIN HOOD AVSTRALIJE«. Predstave: v petek in soboto ob 20. ur; v nedeljo ob 16., 18. in 20. ur.

In zdaj ne maram nič drugega, le jesti hočem! Karkoli, kar

ko se zave, kje je. »Caracho«, preklinja surovo in se dvigne.

»Gremo!«, vpijejo pažniki in kmalu sem spet navaden ud

v človeški verigi, klj. se v gosjem redu vije po ozkih stezicah

proti taboriščem delā. Povsod tam, kjer se odcepiljajo poti, kjer

grme stroji ali zvezajo jame, se naša veriga skrajša, povsod tam

se odtrga od nje nekaj udov in ostane tam. Nazadnje ostanem

sam in lezem truden, obupan, pa vendar s trohlico nadre v srcu,

k Juaniti.

Bela para že sika iz njenih ventilov in iz škrtačnih čeljust

že teče reka zdrobljenega kamenja. Počasi še in zdaj še le

ne morem se pogovarjati v teh trenutkih in zato zarenčim:

»Pusti me pri miru, človek!«

»Le počasi!« me miri. »Saj nem, kako je in hotel sem ti

le ponuditi malo glicerina za tvoje razcefrane tace. Pošteno

so zdelane!«

Dvignem se in se zrinem med možaki, po potu smrdečimi,

ki se le neradi umikajo, na prostu ter krenem povešene glave

k svoji mrežnici. John Adams Safegrace Harkensmith mi sledi,

in poleg mene žita zdaj Sam in Billy. Molče, utrujenih obra-

zov sedita v svojih mrežnicah in se zibljeta.

Glicerin, s katerim zdravi lovec moje razmesarjene dlani,

mi dobro dene, hvaležno dovolim, da mi potisne stekleničko

v žep višnjivih delovnih hlač. »Nikar ne hodi spat, sicer boš

potem, ob živžgu sirene tako uničen, da bi najraje umrl, pri-

jatelj!« me svari in pristavi: »Med nadpazniki je moj amigo,

pa ga drevi poprosim, naj te jutri ne da več k Juaniti. In —,

dri tem stopi na prste ter zaščepata: »Ce jo nameravaš pobri-

ati, potem potpi, da minejo tvoji trije meseci, da je potem

prestatiti v Choco. Tam se lažje pride čez mejo. Po vodi, veš!«

Veselo se mi zareži, ko planem pokonci, kot neelektriziran.

»Da, včasih bi jo tudi jaz prebito rad popihal in pustil v nemar-

pesose, ki so shranjeni zame pri upravi. Pa bom le raje ostal,

tek pa let že še vzdřžim. Kajti veš, loveci na slone so vra-

veni. Naučili so se tegu od Kafrov in Basutov. Meni je bilo sunkoma. —

Z divjim srdom zagonim lopato v kup pred seboj

tič, ukročena in stepena do skrajnosti v mesenem obodu.

Ho-ruk! se zasadil lopata v gramoz in truč vsega tega po vrhuh dvigajo iz Jame. Ta dva črnca tam spodaj delata

tudi tu zelo paziti, da mi po vijugastem tiru sem in tja odle-

tavajoči vagončki ne zmečkajo noge, ko tečem tik ob njih in

včasih zaviram. Povsod dela vse s polno paro. V bližini težkih

strojev bobni in se trese zemlja. Levo od Juanite ropoče in

čofota bager. Tam je čez noč zailila talna voda Jamo. Zraven

nje je še druga jama, pravzaprav je to rov in na njegovem

dnu stoji črna krča pod pažnjo. Tam stojita dva črnca do pazduh

in vodi. Ce bi ne bil truč tam okoli velik, bi lahko slišali

njuno hropečo dihanje, ob katerem lomita kamenje in kopljata

zemljo in jo mečeta menjajo se v pletenje košare, ki jih potem

zadovoljstvom čutim, kako za kratek hipe popušča telesna

napetost, ko potiskam prazne vagončke nazaj. Vendar moram

tudi tu zelo paziti, da mi po vijugastem tiru sem in tja odle-

tavajoči vagončki ne zmečkajo noge, ko tečem tik ob njih in

včasih zaviram. Povsod dela vse s polno paro. V bližini težkih

strojev bobni in se trese zemlja. Levo od Juanite ropoče in

čofota bager. Tam je čez noč zailila talna voda Jamo. Zraven

nje je še druga jama, pravzaprav je to rov in na njegovem

dnu stoji črna krča pod pažnjo. Tam stojita dva črnca do pazduh

in vodi. Ce bi ne bil truč tam okoli velik, bi lahko slišali

njuno hropečo dihanje, ob katerem lomita kamenje in kopljata

zemljo in jo mečeta menjajo se v pletenje košare, ki jih potem

zadovoljstvom čutim, kako za kratek hipe popušča telesna

napetost, ko potiskam prazne vagončke nazaj. Vendar moram

tudi tu zelo paziti, da mi po vijugastem tiru sem in tja odle-

tavajoči vagončki ne zmečkajo noge, ko tečem tik ob njih in

včasih zaviram. Povsod dela vse s polno paro. V bližini težkih

strojev bobni in se trese zemlja. Levo od Juanite ropoče in

čofota bager. Tam je čez noč zailila talna voda Jamo. Zraven

nje je še druga jama, pravzaprav je to rov in na njegovem

dnu stoji črna krča pod pažnjo. Tam stojita dva črnca do pazduh

in vodi. Ce bi ne bil truč tam okoli velik, bi lahko slišali

njuno hropečo dihanje, ob katerem lomita kamenje in kopljata

zemljo in jo mečeta menjajo se v pletenje košare, ki jih potem

zadovoljstvom čutim, kako za kratek hipe popušča telesna

napetost, ko potiskam prazne vagončke nazaj. Vendar moram

tudi tu zelo paziti, da mi po vijugastem tiru sem in tja odle-

tavajoči vagončki ne zmečkajo noge, ko tečem tik ob njih in

včasih zaviram. Povsod dela vse s polno paro. V bližini težkih

strojev bobni in se trese zemlja. Levo od Juanite ropoče in

čofota bager. Tam je čez noč zailila talna voda Jamo. Zraven

nje je še druga j

V predzadnjih »Bodicah« ste lahko brali, da gorijo na Javorniku električne svetilke cestne razsvetljave tudi podnevi. — Glejte šmental takole sem napisal — zdaj se mi je pa vse na glavo postavilo, pa še vse me peče, ker sem se spotaknil ob Elektro-Zirovnicu, ki ima z ugašanjem in prižiganjem luči prav toliko skupnega kot jaz. Lastnik cestne razsvetljave je Uprava komunalne službe na Jesenicih. Le-ta ima na skrbi tudi prižiganje in ugašanje cestnih svetilk. — Zdaj naj se pa »komunalarji« ugrizajo v jekzik!

Ker imam že Jeseničane v »pacie«, bom kar z njimi nadaljeval.

Ondan — sobota je bila — me je na poti na Vršič prehitel tovorjanjak »Unimog«. Kruh in jesenische alpiniste in alpinistike je vlekel navkreber. Da ne bi izgubljal časa (trening je trening) so le-ti plezali po natovorjenih štručah. Pa še dobro delo so storili vrl planinci! Ker je bil kruh nepokrit in izpostavljen prahu, so ga pokrili z lastnimi telesi, hočem reči — poseli so nanj. Kajne — požrtvovalnost pa tako! Nekateri trdijo, da tako dobrega kruha še nikdar niso jedli. Bojda, so štuce, ki so jih obdelovale alpinistke, zaudarjale po medu...

Jesenischkim pekarnam priporočam, da sprejmejo te alpiniste v službo, še prej pa naj poskrbe za hitrešjo prodajo kruha, sicer bodo »repis« pred prodajnami še daljši kot so.

Veste — tisto mednarodno tekmo v veslanju so me ravno toliko »skibicali«, da sem jo pretkelo nedeljo kar poš mahnil na Bled. No ja, maio sem že računal na avto-stop. Ko sem »priveslal« do Naklega, sem došel skupino starejših žensk, ki so bese hitejo proti Bledu. — »Glej, glej«, sem ugotavljal, »kako lepo je, da se tudi starejše ženske zanimajo za šport.« Pa sem se ugriznil v jekzik, ko so mi povedale, da ne gredo na Bled, temveč — na Brezje.

»Bi kar poš?« sem sili vanje.

»Gotovo«, je hitela pritrjevati klepetava romarica, »spokoriti se hočemo, da pridemo v nebesa. Saj na tem svetu ni vredno živeti...«

»Kaj pa vam na povščki, da tolikanj silita na oni svet?« sem vprašal.

»Jedetana, še vprašate... Nikomur več ne moremo verjeti, tudi gospodu župniku ne. Veste kaj je zadnjič pri-digal?... O, sveta pomagalka... Nič ne rečem, če bi bil komunist, ampak... Ročno se je prekrizala in nadaljevala. Rekel je, da bog ni napravil Adama in Eve iz prsti, pravzaprav je takole povedal, da ljudje niso nastali iz Adama in Eve, temveč so nastali tako kot vsa živa bitja, no — sas veste kako! — le da je človeku bog vdihnil dušo.«

»Bo že tako držalo, če pravijo gospod, sem ponagajal ženici.«

»Jedetana, tudi vi niste boljši od njega«, se je razhudila pravoveronica. »Grešnik ste, kakor vsi. Ali mar veste, kaj si človek zasluzi s svojimi gredi?«

»Ja, to je pa čisto odvisno od člo-

veka. Jaz grešim vedno zastonje, sem se odrezal.«

»Bogokletnik ste — vaša vera pešat.« »Kaj ne bo, saj sem že v letih. Leta go — človek pa dol.«

»Ne norčuje se in božje zapovedi izpolnjuješ!«

»Ja, madonca, ko jih je pa toliko...«

»Ne preklinjam te!« je pianila gorečnica. »Tudi to je božja zapoved.«

»No, ste videl! Če na vse zapovedi v eni sapi »mirkam«, se mi »gvšno« kakšna »sfiramuzne«, pa je greh tu-kaj.«

»V pekeš se boste pogrenzili«, je go-reče prerokovala storka, »ta kjer vla-de večni jog in stok in škripanje z zombi!...«

»O, madonca, kaj pa če zob nimam? S čim pa potlej škriplješ?« sem brž vprašal, pa nisem drugega slišal kot: »Garjeva ovcu!« in najinega prijateljstva je bilo konec.

Nekaj trenutkov za tem me je na moj avto-stop znak s palcem (približno tako, kakov otrok v šoli, če gredo latal) pobral s ceste prijazen Šofer in me z avtomobilom zategnill do Brezij.

— Vem, da me bodo zavojilo tega vla-čili po zobe. Kar naj, kaj pa koga briga! Ce dimnike »pucamo« enkrat mesečno, potem bi moral jaz že »za-voljo bodic« vsaj enkrat na teden po kolentih romati na Brezje. Sicer pa res ne vem, kako se bom »prišmuglal« v nebesa.

V cerkvi sem brž odbrekal tri »oče-naše« za tista dva kranjska slaščarja, ki na postaji v Otočah in pri cerkvi na Brezjah vsako nedeljo prodaja sladoleđ, pa navrgel še »zdravomarijo« za srečno zadnjo uro KZ Brezje, ki ima pred cerkvijo »štante«, kjer prodajajo frankirane mamke božje (razglednice z znakom) po 25 dinarjev. — Clani KZ Brezje bodo tako dolgo »hecali« mamko božjo, da bo treščilo v zadruge, potlej bodo pa imeli.

Nazadnje sem prisluhnil še govoru priletnega možkarja iz Novega mesta, ki je pred cerkvijo misijonarji med številnimi verniki. Bilo je govora o slabem vremenu. Z vso vremeno je branil tezo, da so slabega vremena krivi — komunisti. Trdil je tudi, da ima učinkovito zdravilo zoper kačji pik.

— Kdor pojde košček kruha iz njegove roke, je ozdravljen. Ta »serum« pa pomaga le pravilnim ljudem — komunisti ne pridejo v poštev. — To je dobro, da ni preveč kač, sicer bi komunistom odklenkalo!

Kar zabavno je bilo na Brezjah, še zabavnejše pa je bilo v Radovljici, ko sem ugledal lepak v srbo-slovenščini, ki je vabil na »igranko« (z naravo «), ki je bila »v suboto« v restauraciji »Triglav« in sicer »u 18 h«, lju-bitelji plesa pa so bili »vbljeni«. — Verjetno gre za novo smer jugoslovenskega esperanta.

Na Bledu sem samo prijel za kljuko restavracije hotela »Toplice«, pa sem bil ob 400 dinarjev! Verjetno me je »štrafala« brezjanska mamka božja!

Vas pozdravlja Vaš BODIČAR

duš, in ta človek mi zdaj — v pasjem mesecu avgustu — še vedno govoril o popravnih izpitih! Kdaj so jih že otroci in »profesi« absolvolirali? Menda ta človek sploh ne ve, kaj otrok počenja!

»Ja, veš, moj dragi, tisti juninski izpiti, pravijo, so hudo slabo izpadli. In... saj se naši otroci učijo... vsak se učijo! Vse leto se je učil, za izpit se je učil deset dni skupaj! Se učitelj sam ga je v šoli učil, pa je še padel!«

In zdaj?«

»Zdaj bo pa naredil! Tako... saj veš... od strani sem slišal, da se jim

v šoli malo preneumno zdi, imeti dva-

doleti...«

Zdaj je naš človek mi zdaj — v pasjem mesecu avgustu — še vedno govoril o popravnih izpitih! Kdaj so jih že otroci in »profesi« absolvolirali? Menda ta človek sploh ne ve, kaj otrok počenja!

»Ja, veš, moj dragi, tisti juninski izpiti, pravijo, so hudo slabo izpadli. In... saj se naši otroci učijo... vsak se učijo! Vse leto se je učil, za izpit se je učil deset dni skupaj! Se učitelj sam ga je v šoli učil, pa je še padel!«

In zdaj?«

»Zdaj bo pa naredil! Tako... saj veš... od strani sem slišal, da se jim

v šoli malo preneumno zdi, imeti dva-

doleti...«

Zdaj je naš človek mi zdaj — v pasjem mesecu avgustu — še vedno govoril o popravnih izpitih! Kdaj so jih že otroci in »profesi« absolvolirali? Menda ta človek sploh ne ve, kaj otrok počenja!

»Ja, veš, moj dragi, tisti juninski izpiti, pravijo, so hudo slabo izpadli. In... saj se naši otroci učijo... vsak se učijo! Vse leto se je učil, za izpit se je učil deset dni skupaj! Se učitelj sam ga je v šoli učil, pa je še padel!«

In zdaj?«

»Zdaj bo pa naredil! Tako... saj veš... od strani sem slišal, da se jim

v šoli malo preneumno zdi, imeti dva-

doleti...«

Zdaj je naš človek mi zdaj — v pasjem mesecu avgustu — še vedno govoril o popravnih izpitih! Kdaj so jih že otroci in »profesi« absolvolirali? Menda ta človek sploh ne ve, kaj otrok počenja!

»Ja, veš, moj dragi, tisti juninski izpiti, pravijo, so hudo slabo izpadli. In... saj se naši otroci učijo... vsak se učijo! Vse leto se je učil, za izpit se je učil deset dni skupaj! Se učitelj sam ga je v šoli učil, pa je še padel!«

In zdaj?«

»Zdaj bo pa naredil! Tako... saj veš... od strani sem slišal, da se jim

v šoli malo preneumno zdi, imeti dva-

doleti...«

Zdaj je naš človek mi zdaj — v pasjem mesecu avgustu — še vedno govoril o popravnih izpitih! Kdaj so jih že otroci in »profesi« absolvolirali? Menda ta človek sploh ne ve, kaj otrok počenja!

»Ja, veš, moj dragi, tisti juninski izpiti, pravijo, so hudo slabo izpadli. In... saj se naši otroci učijo... vsak se učijo! Vse leto se je učil, za izpit se je učil deset dni skupaj! Se učitelj sam ga je v šoli učil, pa je še padel!«

In zdaj?«

»Zdaj bo pa naredil! Tako... saj veš... od strani sem slišal, da se jim

v šoli malo preneumno zdi, imeti dva-

doleti...«

Zdaj je naš človek mi zdaj — v pasjem mesecu avgustu — še vedno govoril o popravnih izpitih! Kdaj so jih že otroci in »profesi« absolvolirali? Menda ta človek sploh ne ve, kaj otrok počenja!

»Ja, veš, moj dragi, tisti juninski izpiti, pravijo, so hudo slabo izpadli. In... saj se naši otroci učijo... vsak se učijo! Vse leto se je učil, za izpit se je učil deset dni skupaj! Se učitelj sam ga je v šoli učil, pa je še padel!«

In zdaj?«

»Zdaj bo pa naredil! Tako... saj veš... od strani sem slišal, da se jim

v šoli malo preneumno zdi, imeti dva-

doleti...«

Zdaj je naš človek mi zdaj — v pasjem mesecu avgustu — še vedno govoril o popravnih izpitih! Kdaj so jih že otroci in »profesi« absolvolirali? Menda ta človek sploh ne ve, kaj otrok počenja!

»Ja, veš, moj dragi, tisti juninski izpiti, pravijo, so hudo slabo izpadli. In... saj se naši otroci učijo... vsak se učijo! Vse leto se je učil, za izpit se je učil deset dni skupaj! Se učitelj sam ga je v šoli učil, pa je še padel!«

In zdaj?«

»Zdaj bo pa naredil! Tako... saj veš... od strani sem slišal, da se jim

v šoli malo preneumno zdi, imeti dva-

doleti...«

Zdaj je naš človek mi zdaj — v pasjem mesecu avgustu — še vedno govoril o popravnih izpitih! Kdaj so jih že otroci in »profesi« absolvolirali? Menda ta človek sploh ne ve, kaj otrok počenja!

»Ja, veš, moj dragi, tisti juninski izpiti, pravijo, so hudo slabo izpadli. In... saj se naši otroci učijo... vsak se učijo! Vse leto se je učil, za izpit se je učil deset dni skupaj! Se učitelj sam ga je v šoli učil, pa je še padel!«

In zdaj?«

»Zdaj bo pa naredil! Tako... saj veš... od strani sem slišal, da se jim

v šoli malo preneumno zdi, imeti dva-

doleti...«

Zdaj je naš človek mi zdaj — v pasjem mesecu avgustu — še vedno govoril o popravnih izpitih! Kdaj so jih že otroci in »profesi« absolvolirali? Menda ta človek sploh ne ve, kaj otrok počenja!

»Ja, veš, moj dragi, tisti juninski izpiti, pravijo, so hudo slabo izpadli. In... saj se naši otroci učijo... vsak se učijo! Vse leto se je učil, za izpit se je učil deset dni skupaj! Se učitelj sam ga je v šoli učil, pa je še padel!«

In zdaj?«

»Zdaj bo pa naredil! Tako... saj veš... od strani sem slišal, da se jim

v šoli malo preneumno zdi, imeti dva-

doleti...«

Zdaj je naš človek mi zdaj — v pasjem mesecu avgustu — še vedno govoril o popravnih izpitih! Kdaj so jih že otroci in »profesi« absolvolirali? Menda ta človek sploh ne ve, kaj otrok počenja!

»Ja, veš, moj dragi, tisti juninski izpiti, pravijo, so hudo slabo izpadli. In... saj se naši otroci učijo... vsak se učijo! Vse leto se je učil, za izpit se je učil deset dni skupaj! Se učitelj sam ga je v šoli učil, pa je še padel!«

In zdaj?«

»Zdaj bo pa naredil! Tako... saj veš... od strani sem slišal, da se jim

v šoli malo preneumno zdi, imeti dva-

doleti...«

Zdaj je naš človek mi zdaj — v pasjem mesecu avgustu — še vedno govoril o popravnih izpitih! Kdaj so jih že otroci in »profesi« absolvolirali? Menda ta človek sploh ne ve, kaj otrok počenja!

»Ja, veš, moj dragi, tisti juninski izpiti, pravijo, so hudo slabo izpadli. In... saj se naši otroci učijo... vsak se učijo! Vse leto se je učil, za izpit se je učil deset dni skupaj! Se učitelj sam ga je v šoli učil, pa je še padel!«